

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Charitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A Sed & ille Columbarum pullos, aut par Turturum obtulisse dicitur apud Adamantium, qui aliquem *Columba*
 Sabsterruerit à vitiiis & sceleribus, hortandoque monendoque ad animæ simplicitatem traduxerit. *Nox qualis.*
 Tangit hoc etiam Cyprianus, qui emissam ab Noe Columbam lapso rum imaginem præ se ferre com-
 mentatur, Sed his jam aliquantulum insistant, cum nequaquam Divinæ literæ sint ab hoc argumen-
 to dissimiles in quibus Columbam multipliciter figurare comperimus, ac perinde significata etiam
 variari. Sed hic series exigit, ut prius de fusca loquamur de aurea atque argentea suo mox loco di-
 cturi. Nam quæ ad Noam Oleæ virentis ramum ore gestat, fusca ponitur à Prophetis, esseque indicium
 perhibetur mentis, quæ à perperam factis jam abstineat, seque quieti dedat, hoc est, tranquillitati, quæ
 non nisi inde purgato à vitiiis animo locū habet. Sub vesperam hæc revertitur, deficiente quippe lu-
 ce, quod tantumdem est, ac si momentaneæ, aut brevi temporis curriculo duraturæ felicitatis dice-
 remus. Sub vesperam, inquam, advolat, ne occupetur à nocte quippe ne intercipiatur à morte, prius-
 quam infectum eluerit scelus, atque ita perpetui carceris supplicio afficiatur. Promissam enim esse ve-
 niam ei, qui paratus sit, in posterum bene, pie, & honeste vivere, & à quibus emerferit vitiiis & vora-
 ginibus abhorre, alio loco indicat uropygium auri fulgore illitum: de quo tamen apertius dispu-
 tatur inferius. De Olea quoque, quæ sit misericordiæ signum, suo loco dictum.

ILLECEBRÆ AMATORIÆ. CAP. III

Quod vero sacerdotis Ægyptii per volucris hujus simulacrum illecebras amatorias significa-
 rent, duabus utriusque sexus Columbis sese invicem exosculantibus adpictis: ea de causa factum,
 quod illæ non prius ad Veneris copulam, quam ad osculationem deveniunt. Hinc legas apud Sene-
 cam Mæcenatis dictum illud, *Columbatim labris inscrens labra*. Extant & Gallieni Imp. carmina satis
 luculenta, quibus lasciviam hujusmodi per amatorium etiam murmur ab eis exprimi declarat eo in
 epithalamio quod ipse lusit, cum fratrum suorum filios jungeret:

*Ite, ait, o pueri pariter sudate medullis
 Omnibus inter vos, non murmur vestra Columba,
 Brachia non Hedera, non vincant oscula Concha,*

C Ea autem de causa, quod osculorum blanditias Columbæ norunt, dedicatas eas Veneri Græcorum *Cur Veneri
 dicata Co-
 lumba.*
 plerique tradidere. Cæterum Athenæus ob id factum putat, quod in Cypro Columbæ primum reper-
 ta, indeque ad gentes alias transmissæ. Veneri enim sacram esse Cyprum omnes norunt, Propter vero
 salacitatem eam, quæ notissima est in Columbis, Albertus non inepte nomen iis inditum ideo putat,
 quod lumbos colant: in Venerem quippe se ultro incitent, ingenua nequitia stimulatæ, cuius sedem
 in lumbis esse alibi disseruimus. Apollodorus quoque de iis, quæ de iis conscripsit, Columbam Veneri
 sacram lasciviam ergo dicit, nomenque illi Græce *αφιστερον*; *αφιστερον* το *αφιστων* *εργον*, quod supra modum
 amoris det operam, arbitratur. Sane Siculi olim per suasum habuere, Venerem ab Ericis monte digres-
 sam, per dies novem stato singulis annis tempore secessum colere, interimque nullas toto eo tractu
 Columbas apparere: abire enim illas Deæ suæ comites, nonā vero post diem adventare unam redi-
 tus pronunciam, quæ Veneris templum ingrediebatur, reliquas mox uno turmatim agmine reverti,
 atque hinc gaudîo exultantes Venerem adesse profitebantur, diemque eum hilarem, cantibus & jo-
 cis festivum atque jucundum celebrabant.

*Cujus cur-
 rus ab his
 traheretur
 ex Ovid. lib.
 23. Metam.*

CHARITAS. CAP. IV.

Sane quod mutuis sese osculis Columbæ suavientur, ansam dedit, ut charitatem, amoris quippe pii
 virtutem hieroglyphice per Columbā nonnulli interpretentur. Et Apostolum citat Origenes, qui
 de charitate locutus, Columbā protulerit. Eruditissimus etiam Cyprianus tam vitæ sanctitate quam
 facundia clarus, in iis, quæ adversus Novatianum pro unitate concordiaque piorum omnium scripsit:
*Idcirco, ait, & in Columba venit Spiritus sanctus simplex animal, & latum, non felle amarum, non moribus
 savi, non unguium laceratione violenti, cuius ingenium est hospitia humana diligere, unius domus consortiū
 nosse, cum generant simul filios educare (ita enim legendū est, non edere) cum committant volatibus invi-
 cem coherere, cum uni conversatione vitam suam degere, oris osculo concordia pacis agnoscere, circa omnia
 demum*

Callorum
mores hu-
manissimi.
Plin. lib. 7.
& Valer.
Max. de in-
stit. anti-
quis lib. 2.

Lib. de cla-
ri mulieri-
tus.

demum humanitatis omnem implere legem. Noti sunt humanissimi Gallorum omnium mores, qui pacem oscula tanto studio colunt, ut honori sibi ducant, quod adveniens hospes uxorem, sorores, filias etiamnum virgines osculo adhibito salutaverit, & in amplexum acceperit, & in gremium sibi ad- dere iusserit. Nam & apud Romanos olim licebat obvias quasque mulieres excipere osculo, quod ideo Cato institutum tradit, ut explorarent an mulieres temetum olerent: capitale enim erat Romanis sceminis gustare vinum, ideoque ferunt sceminam quae sub Romulo vinum biberat, à marito impo- ne occisam. Apud Lacedaemones oscula non concessa modo, sed etiam instituti Ludi, propositaque praemia iis, qui seniores lepidius suaviarent Nisæorum id inventum, & à Megarensisbus etiam in ho- norem Dioclis observatum. Nam & illa Romanorum exosculationes, ut scemineo generi honores ha- beretur, sanctae sunt, ut apud Plutarchum legitur, nempe quod Aboriginibus in Tyberim in vestigia Roma quaedam nomine inter mulieres quas secum adduxerant nobilis, auctor fuit, ut classis ablu- meretur incendio, unde coacti sint ibi sedem figere: quod cum illis feliciter successit ejus generis praemia mulieribus detulerunt, quae auspiciissimi facti memoriam prorogarent. Ad hæc Nomadum asperrima rusticitas incessit, quorum tanta fuit severitas, ut ne filios quidem biberat, ut ita dicam, Divinis nostrae pietatis monumentis ipsum Assertorem nostrum legimus charitatem, ut ita dicam, frigidam in Simone hospite, quod osculo non fuerit ab eo exceptus, exprobrasse. Et sacris Pontificis Romae ritu solenni per mutuas exosculationes pacis augurium celebratur:

*Ipse etenim casta dum operetur mente sacerdos,
Oscula dat, quae dent ille vel ille aliis,*

A E R. CAP. V.

Redidere nonnulli Columbam ab Aethyris coli in Semiramidis gratiam, sed auctores Graeci Rheæ potius memoriam: utpote qui asserant, aerem & aquam potiores esse partes, in quibus ostentet se natura rerum, pari que ratione abstinere eos à piscibus. Cum vero volatile unumquodque animal sit aeris indicium. Columbam praecipue nuncupatione hac, hieroglyphicove veteres honesta- verunt, quod domesticis alitibus nulla neque longius domo, neque diutius abvolet, tecti tamen latusque memor summa fide revertatur, & mansuetissima nobiscum consuetudine diversetur. Objecti- bunt Hirundinem alii, quae trans mare etiam migret, ad sibi domesticam tamen sedem redeat: sed illa nunquam cicuratur, neque ulla nobiscum consuetudine sociantur: sive ea potius fuerit hujus hono- ris causa, quod illi tanta sit cum aere familiaritas, ut ibi tutius quam humi versari videatur, tanta- que sit ejus volatus facilitas, ut Maro dicat,

Enri. lib. 5.

Radix iter liquidum, celeres neque commovet alas:

pernicissimus enim est ejus volatus. Unde Hesychius Columbam neque non Turturem hieroglyphi- ca ponit hominis, qui mente sublimia quaeque facillime penetret, & contemplationi sit egregie de- ditus. Merito itaque Syri, qui aerem usque adeo colunt, tanta religione Columbae pepercere, quod ita tangit Tibullus:

*Quid referam ut volitet crebras intacta per urbes
Alba Palaestino sancta Columba Syro?*

In numo sane Cybiritico Columba cusa hanc loci religionem mihi videtur indicare. De urbe haec

Numus Cy-

Horatius: *Ne Cybirtica, ne Bithina negotia perdas.*

birticus.

In Cilicia ea est, quamvis & alia sit minoris Phrygiae. In numo autem inscriptio est ΚΤΒΙΡΑ: Signum,

Epist. 6. 1.

Columba volans. Fuit & puella Phthia nomine, quam Jupiter fertur adamasse ejusque formam in

Columbae speciem commutasse: traditum ab Aeliano. Sed hoc nihil facit ad Aegyptiaca. Quod vero

de Semirami dicebamus, addemus & illud ab ea derivatum, ut Persae matrum filiarumque suarum

conjugia non abhorreant, utpote quae filium ad stuprum usque consuetudinem adamasse fertur.

IMPIUS INGRATUSQUE. CAP. VI.

Quin hæc iniusta est Columbarum generi nota, quod eorum mas jam validior factus, patrem re- stro impetit, & à matris consortio tentat abigere, ejusque conjugii locum occupare. Quapropter Aegyptii sacerdotes impium ingratumque hominem, ac, in eos qui de se bene meriti fuerint, perdis- ellem, significare si vellent, Columbam, inquit Horus, aut pullum ejus, qui matrem sollicitaret, sacri- confuerunt.

CASTI.